

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Monika Zarzycka

w obecności Prokuratora: Anny Niziołek i osk. skarbowego Agnieszki Rojki

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 26.11.2018r., 14.01.2019r., 1.03.2019r, 1.04.2019r., 5.06.2019r. 24.07.2019r. i 13.09.2019r.,

sprawy:

E. F. c. H. i J., ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że:

pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) W., w dniu 01.04.2016 r. w lokalu „ (...)” położonym w W. (kod pocztowy (...)) przy ul. (...), urzędowała wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 póź. 1540 z późn. zm.), gry na pięciu automatach do gier (H. (...) numer 5, B. (...) bez numeru, B. (...) bez numeru, (...) bez numeru, H. (...) bez numeru) w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 póź. 1540 z późn. zm.),

- wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż nie posiadały koncesji na prowadzenie kasyna gry w lokalu „ (...)” położonym w W. (kod pocztowy (...)) przy ul. (...),
- wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż urzędowały gry na pięciu automatach do gier (H. (...) numer 5, B. (...) bez numeru, B. (...) bez numeru, (...) bez numeru, H. (...) bez numeru) poza kasynem,
- wbrew art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż w lokalu „ (...)” położonym w W. (kod pocztowy (...) przy ul. (...) eksploatowała pięć automatów do gier (H. (...) numer 5, B. (...) bez numeru, B. (...) bez numeru, (...) bez numeru, H. (...) bez numeru), które nie były zarejestrowane przez naczelnika urzędu celnego,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 §1 kks

orzeka:

I. Oskarżoną **E. F.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na mocy art. 107§1 kks wymierza jej karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na 100 (sto) złotych;

II. Na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek dowodów rzeczowych zamieszczonych w wykazie Drz z k. 219 poz. 1-6.

III. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżoną z ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy Sąd ustalił co następuje:

E. F. od kwietnia 2014 r. była Prezesem Zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Przedmiotem działalności ww. spółki była między innymi działalność rozrywkowa polegająca na urządzaniu gier na automatach w lokalach na terenie całej Polski. W dniu 21 października 2015 r. E. F. w imieniu spółki (...) sp. z o.o. podpisała umowę najmu lokalu użytkowego przy ul. (...) w W.. Umowa została zawarta na czas oznaczony – na okres od dnia 2 listopada 2015 r. do dnia 31 października 2016 r. Przedmiotem umowy było prowadzenie przez ww. spółkę działalności polegającej na prowadzeniu działalności rozrywkowej w postaci udostępniania automatów do gier pod nazwą „(...)”. Najemca miał płacić wynajmującemu miesięczny czynsz najmu w kwocie 1.500 złotych netto. W bliżej nieustalonym dniu, w lokalu tym zostało zainstalowanych pięć automatów do gier hazardowych o nazwach: H. S. P. numer 5, B. H. bez numeru, B. H. bez numeru, K. bez numeru, H. S. bez numeru. Z usług świadczonych przez (...) sp. z o.o. dziennie korzystały co najmniej dwie osoby. Spółka (...) sp. z o.o. nie posiadała koncesji na prowadzenie kasyna, prowadziła gry hazardowe poza kasynem, nie przedstawiła automatów do gier właściwemu naczelnikowi urzędu celno – skarbowego celem ich zarejestrowania.

W dniu 01 kwietnia 2016 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego (...) W. dokonali przeszukania pomieszczeń lokalu „(...)” przy ul. (...) w W.. W trakcie tej czynności ujawnili pięć automatów do gier hazardowych: H. S. P. numer 5, B. H. bez numeru, B. H. bez numeru, K. bez numeru, H. S. bez numeru, wraz z pięcioma kluczami oraz kartką z zapiskami dotyczącymi wypłat z automatów. Na automatach tych przeprowadzono gry kontrolne i okazało się, że wygrana nie zależała od zręczności gracza, lecz miała charakter losowy. Gra na przedmiotowych automatach wymagała uiszczenia określonej kwoty pieniężnej. Wewnątrz automatów znajdowało się łącznie 675 złotych. W związku podejrzeniem zaistnienia przestępstwa z art.107 § 1 kks, w/w automaty do gier zostały zatrzymane. Do lokalu przy ul. (...) w W. w różnych godzinach były przywożone pieniądze na wypłaty z tytułu ewentualnych wygranych użytkowników. Wygrane z każdego automatu były zapisywane przez pracownika spółki (...) sp. z o. o. osobno, a także łącznie (...)(...). W sytuacji braku pieniędzy na wypłatę wygranych osoba zatrudniona w lokalu sporządzała kartkę z wysokością wygranej i prosiła klienta lokalu, aby zgłosił się po odbiór wygranej następnego dnia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań A. B. (k. 2v-3, 439-440), protokołu przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 6-8), protokołu z przeprowadzonego eksperymentu procesowego (k. 14-23), zapisu dźwięku i obrazu na płycie DVD z przebiegu eksperymentu procesowego (k. 12), protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 24-30, 198-212), umowy najmu (k. 86-97).

Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 104).

W trakcie rozprawy przed sądem oskarżona E. F. wyjaśniła, że gdy zaczęła prowadzić działalność gospodarczą w zakresie gry na automatach, była przekonana, że jest to działalność legalna. Tego rodzaju lokali z automatami do gier było bardzo wiele w całym kraju, ponadto urzędy celne również zwracały jej automaty do gier, zaś prowadzone postępowania karnoskarbowe były umarzane. Oskarżona wyjaśniła, że dopiero po zapoznaniu się z uchwałą Sądu Najwyższego w styczniu 2017 r. zakończyła tę działalność. Potwierdziła, że w kwietniu 2016 r. kierowała spółką (...) sp. z o.o., spółka zajmowała się wieloma sprawami. Oskarżona nie była w stanie wyjaśnić czy występowała do ministra finansów z zapytaniem czy działalność spółki jest zgodna z przepisami prawa. Oświadczyła, że gdy był w urzędach celnych, nie była w stanie uzyskać jednoznacznej odpowiedzi jaka jest sytuacja prawna z tymi automatami, w szczególności działalność ta była legalna czy niezgodna z prawem. Oskarżona nie była w stanie określić czy jest jej znana ustawa z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych. Potwierdziła, że była raz skazana za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s, ale nie pamiętała czy automaty zatrzymano przed czy po dniu 01 kwietnia 2016 r. (k. 474-476).

Sąd zważył co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie okoliczności jakoby w dacie popełnienia czynu zarzucanego jej w niniejszym postępowaniu, ale również w okresie wcześniejszym, nie miała świadomości co do braku legalności prowadzonej przez nią działalności, tj. urządzaniu gier na automatach wbrew przepisom ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych. Wyjaśnienia oskarżonej są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, jak również budzą zasadnicze wątpliwości w świetle zasad logicznego rozumowania i wiedzy. Twierdzenie oskarżonej jakoby dopiero w styczniu 2017 r., po zapoznaniu się z uchwałą Sądu Najwyższego (I KZP 17/16), oskarżona uświadomiła sobie, że prowadzenie działalności polegającej na urządzaniu gier na automatach do gier hazardowych, w tym na automatach zabezpieczonych w dniu 01 kwietnia 2016 r. w lokalu przy ul. (...) w W., jest niezgodne z przepisami ustawy o grach hazardowych, stanowi jedynie przyjętą na potrzeby niniejszego postępowania linię obrony i próbę wykazania, że oskarżona pozostawała w błędzie co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego (art. 10 § 1 k.k.s.). Podkreślić należy, iż oskarżona od dwóch lat przed datą czynu objętego niniejszym postępowaniem kierowała spółką, która przez ten czas urządziła gry hazardowe w lokalach na terenie całego kraju, co więcej nigdy nie spełniając wymogów wynikających z ustawy o grach hazardowych. W ocenie Sądu już z samych okoliczności wskazanych przez oskarżoną w treści wyjaśnień, a więc dokonywanych uprzednio zatrzymań należących do niej automatów do gier w ramach prowadzonych w innych sprawach postępowań karnoskarbowych, także ilości prowadzonych wobec niej postępowań w tym zakresie, braku zwrócenia się do właściwego organu finansowego o udzielenie informacji co do zgodności z prawem prowadzonej przez nią działalności, jednoznacznie wynika, że oskarżona miała świadomość, że prowadzona przez nią działalność narusza prawo, w szczególności nie spełnia wymogów odnośnie urządzania gier hazardowych na automatach wskazanych w ustawie z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych. Wskazać także należy, iż to oskarżona odpowiadała za urządzanie gier na automatach w dniu 01 kwietnia 2016 r. w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W., albowiem to oskarżona jako Prezes Zarządu spółki osobiście podpisała umowę najmu lokalu, w którym znajdowały się automaty do gier. Powoływanie się przez oskarżoną na rozbieżności interpretacyjne w zakresie możliwości stosowania przepisów art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, stanowi jedynie linię obrony i próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Zeznania świadka A. B. Sąd uznał za wiarygodne, gdyż korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym treścią protokołu przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 6-8), protokołu z przeprowadzonego eksperymentu procesowego (k. 14-23), protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 24-30, 198-212), umową najmu (k. 86-97). A. B. zeznała, że pracowała w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W., nie знаła właściciela automatów, ani najemcy lokalu. Wskazała, że gry na automatach miały charakter losowy, gracz nie miał wpływu na wynik gry. W sytuacji gdy gracz uzyskał wygraną świadek wystawiała dokument – potwierdzenie z kwotą wygranej. Wygrane z każdego automatu były zapisywane przez pracownika spółki (...) sp. z o. o. osobno, a także łącznie (...) (...) S.A. (...) lokalu w różnych godzinach przyjeżdżały osoby w celu opróżnienia pieniędzy z automatów, także przekazania pieniędzy na wypłaty dla graczy. A. B. nie miała wiedzy czy działalność ta jest legalna, osoba która przyjeżdżała do lokalu w celu zabrania pieniędzy z automatów, nakazywała świadkowi nic nie mówić o sposobie funkcjonowania tego salonu do gier. Okoliczność ta w ocenie Sądu w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje, iż działalność ta była prowadzona wbrew obowiązującym przepisom ustawy o grach hazardowych.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k., w szczególności w postaci:), protokołu przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy (k. 6-8), protokołu z przeprowadzonego eksperymentu procesowego (k. 14-23), zapisu dźwięku i obrazu na płycie DVD z przebiegu eksperymentu procesowego (k. 12), protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 24-30, 198-212), umowy najmu (k. 86-97), Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania autentyczności tej dokumentacji procesowej ani prawdziwości zawartych w niej treści.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który został poddany ocenie w oparciu o dyrektywy wskazane w art. 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd uznał oskarżoną E. F. za winną tego, że pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) w W. w dniu 01 kwietnia 2016 r. w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W.

urządzała wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gry na pięciu automatach do gier (H. (...) numer 5, B. (...) bez numeru, B. (...) bez numeru, (...) bez numeru, H. (...) bez numeru) w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych:

- wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż nie posiadały koncesji na prowadzenie kasyna gry w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W.;

- wbrew art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż urządzały gry na pięciu automatach do gier (H. (...) numer 5, B. (...) bez numeru, B. (...) bez numeru, (...) bez numeru, H. (...) bez numeru) poza kasynem;

- wbrew art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W. eksploatowała pięć automatów do gier (H. (...) numer 5, B. (...) bez numeru, B. (...) bez numeru, (...) bez numeru, H. (...) bez numeru), które nie były zarejestrowane przez naczelnika urzędu celnego. Swoim zachowaniem oskarżona E. F. wypełniła ustawowe znamiona występku z art. 107 § 1 k.k.s.

Penalizacji na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. podlega ten kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządza lub prowadzi gry hazardowe. (...) gier to układanie systemu gry czy określanie wysokości wygranych, wynajęcie i przystosowanie lokalu, zatrudnienie i przeszkolenie pracowników, organizowanie gry itp. (tak W. Kotowski w: Komentarzu do Kodeksu Karnego Skarbowego 2007, Lex Omega). Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżona była organizatorem gry na automatach do gry w dniu 01 kwietnia 2016 r. w lokalu

„ (...) przy ul. (...) w W., gdyż to oskarżona zawarła umowę najmu tego lokalu z przeznaczeniem wyłącznie na prowadzenie działalności rozrywkowej w zakresie zakładów i gier losowych, wstawiła tam pięć ww. automatów do gier i jako Prezes Zarządu spółki (...) sp. z o.o. nadzorowała podział dochodów z tej działalności.

Do ustawowych znamion przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. należy również działalnie wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Art. 5 ust. 1 ww. ustawy określa zasadę monopolu państwa w zakresie prowadzenia gier liczbowych, loterii pieniężnych, gry telebingo oraz gier na automatach poza kasynem gry. Kolejne przepisy tej ustawy, w tym art. 6 i 7, także zawarte w rozdziale 2 ustawy regulują dalsze zasady, w tym dotyczące między innymi formy organizacyjnej podmiotu zarządzającego grę czy zakład wzajemny miejsca zarządzania gier (kasyna gry, salony gier bingo pieniężne itp.), zakazu reklamy i promocji określonych gier i zakładów wzajemnych, instalacji systemów kontroli i przebiegu prowadzenia gier itp.

Przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. może być popełnione wyłącznie umyślnie, w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym.

W niniejszej sprawie Sąd nie miał wątpliwości, że działanie oskarżonej E. F. wypełnia ustawowe znamiona czynu z art. 107 § 1 k.k.s. Oskarżona pełniąc funkcję Prezesa Zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) w W. w dniu 01 kwietnia 2016 r. w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W. urządzała gry na pięciu automatach do gier o nazwach: H. S. P., B. H., K. i H. S.. Oskarżona działała wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, tj. wbrew art. 6 ust. 1 ustawy ze względu na to, że spółka (...) sp. z o.o. nie posiadała koncesji na prowadzenie kasyna gry w ww. lokalu, wbrew art. 14 ust. 1 ustawy, gdyż urządzała gry poza kasynem gry, wreszcie wbrew art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, gdyż jako Prezes Zarządu spółki (...) sp. z o.o. eksploatowała w ww. lokalu pięć automatów do gier, które nie zostały zarejestrowane przez naczelnika właściwego urzędu celnego. W niniejszej sprawie bezsporne jest, iż spółka (...) sp. z o.o., której Prezesem Zarządu była oskarżona nie uzyskała koncesji na prowadzenie kasyna, co oznacza, że nie prowadziła działalności zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed 3 września 2015 r. Tym samym (...) sp. z o.o. nielegalnie urządzała gry na pięciu automatach do gier. Należy zaznaczyć, iż przed zatrzymaniem tych automatów do gier funkcjonariusze Urzędu Celnego na podstawie czynności eksperymentu procesowego oraz

ich oględzin stwierdzili, iż nie są to automaty zręcznościowe, a prowadzone na nich gry mają charakter losowy i są przeznaczone do celów komercyjnych, ponadto wewnątrz tych automatów znajdowało się łącznie 675 złotych.

Podkreślić należy, iż przepis art. 107 § 1 k.k.s. ma charakter blankietowy i nie precyzuje szczegółowych znamion przestępstwa, lecz odsyła do przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, przy czym w niniejszej sprawie – mając na uwadze, iż czyn został popełniony w dniu 01 kwietnia 2016 r. - mają zastosowanie przepisy tej ustawy w brzmieniu obowiązującym po dniu 03 września 2015 r., a więc po wejściu w życie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1201). Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry w pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gier na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy. Stosownie do treści art. 6 ust. 1 ustawy działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry. Ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, w tym mający techniczny charakter przepis art. 14 ust. 1, została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 5 listopada 2014 r. pod nr (...). W ocenie Sądu w obecnym stanie prawnym brak jest podstaw do uznania, że przepis art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie ma mocy obowiązującej w polskim porządku prawnym.

Podnieść ponadto należy, iż przepis art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych wraz z innymi przepisami został notyfikowany Komisji Europejskiej w dniu 16 września 2010 r. pod nr (...) i po zakończeniu notyfikacji wszedł w życie w ustawie z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 134, poz. 779). Tym samym nie sposób przyjąć, aby przepisy ustawy o grach hazardowych określające warunki urządzania gier hazardowych nie zostały notyfikowane i w dniu popełnienia czynu zarzucanego oskarżonej, tj. 1 kwietnia 2016 r., nie mogły być stosowane. Z kolei kwestia „technicznego” charakteru przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, który nie został notyfikowany Komisji została jednoznacznie rozstrzygnięta przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 13 października 2016 r. w sprawie o sygn.(...), który wskazał, że: „takie przepisy, które uzależniają prowadzenie działalności w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, oraz gier na automatach od uzyskania koncesji na prowadzenie kasyna gry, nie stanowią „przepisów technicznych” w rozumieniu art. 1 pkt 3 dyrektywy 98/34, ponieważ nie odnoszą się one do produktu lub do jego opakowania jako takich i nie określają wymaganych cech produktu. Następnie przepisy te nie zaliczają się do kategorii „zasad dotyczących usług” społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 1 pkt 5 dyrektywy 98/34, ponieważ nie dotyczą „usług społeczeństwa informacyjnego” w rozumieniu art. 1 pkt 2 tej dyrektywy. Trybunał przyjął więc, iż nie należy uznać art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych za „inne wymagania” w rozumieniu art. 1 pkt 4 dyrektywy 98/34, ponieważ zezwolenie wymagane przez ten przepis krajowy na urządzenie gier hazardowych stanowi warunek nałożony względem prowadzenia działalności w zakresie organizowania takich gier w odróżnieniu od art. 14 ust. 1 tej ustawy, który ustanawia warunki względem danych produktów, zakazując ich użytkowania poza kasynami gry.” Sąd w składzie orzekającym podzielił w całości treść ww. orzeczenia, uznając przywołany w nim pogląd za oczywisty. Inną rzeczą jest bowiem używanie automatów do gry w określonych miejscach, w tym w kasynach (art. 14 ust. 1 ustawy), inną natomiast wymóg uzyskania koncesji dla określonego rodzaju działalności (art. 6 ust. 1 ustawy), który stanowi ogólny przepis regulujący zasady i wymogi stawiane dla prowadzenia określonej działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią uchwały 7 sędziów SN z dnia 19.01.2017 r. I KZP 17/16: „Kolizja prawa krajowego z prawem unijnym, w świetle zasady bezpośredniego stosowania prawa Unii Europejskiej (art. 91 ust. 3 Konstytucji), może prowadzić do zastąpienia przepisów krajowych uregulowaniami prawa unijnego albo do wyłączenia normy prawa krajowego przez bezpośrednio skuteczną normę prawa Unii Europejskiej. W konsekwencji norma niestosowania krajowego przepisu technicznego, którego projektu nie notyfikowano Komisji Europejskiej, wynikająca z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998 r., ze zm.), wyłącza możliwość zastosowania w sprawie o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2015 r., poz. 612) w pierwotnym brzmieniu.

Natomiast art. 6 ust. 1 tej ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 k.k.s., o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony.”

Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżona E. F. miała świadomość, że prowadzona przez zarządzaną przez nią spółkę (...) sp. z o.o. działalność polegająca na urządzaniu gier w dniu 01 kwietnia 2016 r. w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W. jest niezgodna z obowiązującymi przepisami prawa i fakt ten akceptowała. Podkreślić należy, iż oskarżona jako Prezes Zarządu (...) p. z o.o. od dwóch lat przed datą czynu objętego niniejszym postępowaniem zajmowała się działalnością hazardową polegającą na urządzaniu gier na automatach do gier w lokalach na terenie całego kraju i w tym okresie nigdy nie spełniała wymogów nakładanych przez ustawę z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych. Podkreślić należy, iż o ile przed dniem 3 września 2015 r., tj. dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, występowały różnice co do wykładni przepisów tej ustawy w orzecznictwie i w doktrynie., co mogło dla zwykłego obywatela powodować niepewność odnośnie obowiązywania tej regulacji prawnej, o tyle po wskazanej zmianie, prawidłowość stosowania przepisów art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ww. ustawy nie mogła już budzić żadnych wątpliwości, zwłaszcza u osób, które profesjonalnie zajmowały się działalnością polegającą na urządzaniu czy prowadzeniu gier hazardowych. Zaznaczyć także należy, iż art. 4 ustawy z dnia 12.06.2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, stanowiący, iż podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub art. 7 ust. 2 w dniu wejścia w życie tej ustawy mają obowiązek dostosowania się do wymogów określonych w ustawie zmieniającej do dnia 01 lipca 2016 r. odnosi się wyłącznie do legalnie działających podmiotów, czyli takich, które prowadziły działalność w zakresie gier hazardowych zgodnie z przepisami ustawy o grach hazardowych, a nie z naruszeniem prawa (podobnie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2016 r. I KZP 1/16). Bezsporne jest, iż oskarżona E. F. nigdy nie uzyskała koncesji na prowadzenie kasyna, jak też nie poddała rejestracji eksploatowanych automatów, stosownie do art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Sąd nie miał także wątpliwości co do istnienia u oskarżonej świadomości braku legalności prowadzonej przez spółkę (...) sp. z o.o. działalności, zważywszy na prowadzone wobec niej odrębnie liczne postępowania karnoskarbowe dotyczące tożsamej działalności, w okresie poprzedzającym datę czynu objętego niniejszym postępowaniem, w trakcie których wielokrotnie zatrzymywano automaty do gier, jak też uprzednie nieprawomocne skazanie za tożsamy czyn wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 24.01.2016 r. sygn. akt(...)

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że oskarżona E. F. swoim zachowaniem wypełniła ustawowe znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd potraktował karalność oskarżonej zarówno przed datą czynu objętego niniejszym postępowaniem, jak i wielokrotną karalność oskarżonej w okresie późniejszym, za każdym razem za występki z art. 107 § 1 k.k.s. (karta karna – k. 486-487), ponadto znaczną szkodliwość społeczną popełnionego czynu. W ocenie Sądu stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżoną czynu jest znaczny ze względu na to, iż zachowanie oskarżonej narusza przepisy ustawy o grach hazardowych, której celem jest ograniczenie powszechnej dostępności do wysoko uzależniających form hazardu i przez to ograniczenie niebezpiecznego uzależnienia. Zwrócić należy uwagę, iż hazard bywa dla wielu osób nieszkodliwą rozrywką, spędzaniem wolnego czasu, ale wobec części z nich prowadzi do uzależnienia, przeznaczania znacznej części pieniędzy na kolejne gry, chęci odegrania poprzednich przegranych. Urządzanie gier na automatach do gier hazardowych w salonach gry prowadzi do szeregu społecznych zachowań, takich jak przeznaczanie pieniędzy na gry przez osoby, które mają niezrealizowane należności finansowe np. alimenty czy uzyskiwanie środków na gry w wyniku czynów karalnych. Automaty do gier o niskich wygranych to zjawisko potęgują, bowiem korzystają z nich głównie osoby w młodym wieku, podatne na wszelkiego rodzaju uzależnienia. Usytuowanie lokalu w miejscu, które jest bardzo dużym skupiskiem ludzi, położonego blisko stacji metra, generuje duże prawdopodobieństwo tego, że z automatów korzystać będzie duża ilość osób, przez to powstaje ryzyko ich uzależnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonej E. F. kara 30 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych, jest adekwatna zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również wystarczająca dla realizacji swoich celów w

zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonej, ponadto sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Orzeczona kara uświadomi oskarżonej wagę i znaczenie naruszonych przez nią przepisów i zapobiegnie popełnianiu przez nią kolejnych przestępstw skarbowych.

O przypadku dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie Drz. na k. 219 pod poz. 1-6 w postaci zatrzymanych w lokalu „ (...) przy ul. (...) w W. w dniu 01.04.2016 r. pięciu automatów do gier hazardowych o nazwach: H. S. P. numer 5, dwóch automatów B. H. bez numerów, K. bez numeru oraz H. S. bez numeru oraz kluczy do tych automatów, Sąd orzekł na podstawie art. 30 ust. 5 k.k.s.

Uwzględniając sytuację majątkową i finansową oskarżonej, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił ją w całości od zapłaty kosztów procesu, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.